

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 2 de maig del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 27 d'abril del 2018, sota el títol **Projecte de llei qualificada de seguretat pública** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei qualificada, i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 24 de maig del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 2 de maig del 2018

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei qualificada de seguretat pública

Exposició de motius

La seguretat pública o la seguretat ciutadana, entesa com l'acció que porta a terme l'Estat per garantir la convivència pacífica i evitar la violència, troba l'origen en el concepte d'*ordre públic* que conté la Declaració dels drets de l'home i del ciutadà del 1789. Aquest terme ha anat evolucionant d'aleshores ençà i, a hores d'ara, en especial al Principat d'Andorra, la seguretat pública ha incorporat plenament els valors propis d'un Estat de dret, democràtic i social, tal com consagra l'article 1, apartat 1, de la Constitució.

La preservació de l'ordre públic ha estat una preocupació constant dels poders públics andorrans, motiu pel qual actualment hi ha una normativa nombrosa en aquesta matèria. No obstant això, aquestes normes, majoritàriament preconstitucionals i emanades dels veguers, són disperses i en moltes ocasions, arcaïques i poc dissuasives. En efecte, abans de l'aprovació de la Constitució, les competències en matèria de seguretat i ordre públic eren exercides pels veguers, i això tant en la vessant de creació de les normes com de la seva aplicació.

Així, entre els primers anys 60 i l'any 1993, els veguers van dictar nombroses normes en aquestes matèries, abordant qüestions molt heterogènies i diverses, des del Cos de Policia (creat arran de la concessió de FHASA i posat sota la direcció dels veguers) fins a la immigració i la residència de persones estrangeres, passant per tot el que es podria anomenar *la protecció de la moralitat, la tranquil·litat i l'ordre públics*. Una tasca que, a les darreries d'aquest període, va culminar amb l'aprovació del Codi penal i del Codi de procediment penal.

Una part de les normes emanades dels veguers ha estat substituïda o actualitzada parcialment després de la promulgació de la Constitució per noves disposicions dictades pel Consell General i pel Govern. Unes disposicions que, com s'ha dit abans, han quedat plenament adaptades al nou marc institucional i jurídic, com s'esdevé amb els règims d'immigració i de residència; d'assegurança obligatòria de vehicles; dels jocs d'atzar; d'horaris de tancament dels locals públics; de les substàncies explosives, i, naturalment, del Cos de Policia i en matèria penal i processal penal. Tanmateix, hi ha un nombre relativament important de normes sobre qüestions força diverses que no han estat substituïdes per altres normes posteriors ni han estat derogades expressament, i que majoritàriament es continuen aplicant, malgrat que algunes han caigut en desús. Cal dir, a més, que la majoria d'aquestes normes és anterior a la creació del *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* i, consegüentment, van ser publicades únicament per edictes, d'acord amb el sistema tradicional anterior, la qual cosa en dificulta el coneixement públic.

A més, deixant de banda les matèries relacionades amb la seguretat pública que ja s'han regulat, abans o després de la Constitució, encara hi ha determinades qüestions que no disposen de l'empara legal requerida, cosa que a vegades pot comprometre la seguretat jurídica necessària. És el cas, per exemple, dels drets de reunió i de manifestació, que, per bé que són reconeguts a la Constitució, no han estat desenvolupats legalment; de la videovigilància, un recurs del tot cabdal per prevenir o investigar degudament la comissió d'infraccions penals i administratives avui dia; de les actuacions de manteniment de la seguretat ciutadana que pot portar a terme el Cos de Policia, en què només es disposa de normes molt parcials i succintes a la Llei qualificada del Cos de Policia, o, finalment, també de la documentació i la identificació personals, en què només es disposa del marc jurídic que ofereix la Llei qualificada d'immigració a les persones residents no andorranes, o de les normes reglamentàries que regulen les característiques dels passaports andorrans.

És per aquesta raó que cal promoure una llei que reguli d'una forma compilada i actualitzada les matèries que incideixen en la seguretat pública, i, en concret, les accions que han de portar a terme els poders públics del nostre país per garantir l'ordre públic i evitar la comissió d'infraccions penals contra les persones i els béns, tot plegat sempre des de la premissa del respecte escrupolós dels drets fonamentals i les llibertats públiques que recull la norma suprema del nostre ordenament jurídic.

Aquesta Llei es divideix en vuit títols, en què s'encabeixen seixanta-quatre articles. El títol I conté les disposicions generals i, en concret, els articles 1 i 2 estableixen, respectivament, la finalitat i l'objecte de la Llei, i el seu àmbit d'aplicació territorial i competencial. Pel que fa a l'article 3, regula el deure de col·laboració de totes les autoritats i els funcionaris públics, i dels particulars en l'àmbit que ens ocupa.

El títol II incideix, en virtut de dos capítols diferents, en la regulació relativa als drets de reunió i de manifestació. El capítol primer i l'article 4, que en forma part, defineixen i fan referència a l'exercici del dret de reunió, que no està subjecte a cap autorització o comunicació prèvies, sempre que se celebri d'acord amb les premisses que estableix l'article 16 de la Constitució. El capítol segon, per la seva banda, desenvolupa el dret de manifestació. En concret, s'estableix un procediment de comunicació prèvia àgil i flexible que, en virtut del principi de proporcionalitat, permet preservar l'equilibri entre l'exercici del dret fonamental de manifestació i l'obligació de les autoritats públiques d'adoptar les mesures apropiades per assegurar que, en l'exercici d'aquest dret, no es generin desordres públics, de conformitat amb la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans. Així, els articles 5 a 12 defineixen i regulen l'exercici del dret esmentat, la comunicació prèvia i el seu contingut, els informes i les modificacions que se'n poden seguir, el recurs jurisdiccional que es pot interposar, el règim de responsabilitat i els motius taxats que emparen una possible suspensió o dissolució de la manifestació.

El títol III fa referència a la documentació i la identificació personals. En concret, els articles 13 a 15 estableixen les normes oportunes pel que fa a la documentació i la identificació dels ciutadans andorrans d'una banda, la identificació dels ciutadans no andorrans d'altra banda, i el control de la identitat de les persones encara d'altra banda.

El títol IV i els articles 16 i 17, que en formen part, incideixen en les actuacions de manteniment de la seguretat ciutadana, és a dir l'entrada i l'escorcoll en domicilis i altres béns immobles, i les restriccions de

circulació i controls a les vies públiques, establint uns límits i unes garanties molt clares i precises.

El títol V regula la videovigilància mitjançant quatre capítols. El capítol primer, que es desglossa en els articles 18 i 19, estableix l'objecte, la definició i les finalitats de la videovigilància. El capítol segon, que compta amb quatre articles, preveu el règim d'autorització prèvia, sotmès al compliment de les finalitats esmentades i al principi de proporcionalitat, les condicions d'instal·lació i utilització dels sistemes de videovigilància, amb una regulació específica de les instal·lacions temporals, i les vicissituds relatives a la destrucció, l'accés i les còpies de les gravacions. El capítol tercer, a través de l'article 24, crea la Comissió Nacional de Videovigilància, d'acord amb les recomanacions de la Comissió de Venècia del Consell d'Europa, i en detalla els membres i les funcions. I el capítol quart i l'article 25, que en forma part, estableixen el règim de responsabilitat que se'n deriva.

El títol VI, que es divideix en sis articles, està dedicat als establiments o les activitats rellevants per a la seguretat ciutadana, i reprèn, tot i que de forma actualitzada i millorada, les normes vigents i emanades dels veguers al respecte. Així, en primer lloc, s'obliga els establiments i les instal·lacions vulnerables i, per exemple, les armeries, les joieries, les entitats bancàries, les empreses de seguretat o de venda de material de seguretat, a disposar de les mesures de protecció que s'estableixin per la via reglamentària. Així mateix, les persones que portin a terme activitats rellevants per a la seguretat ciutadana poden estar subjectes a obligacions de registre documental. Pel que fa a les armeries, els tallers de reparació d'armes, i els camps i galeries de tir, es determina que l'obertura i l'explotació d'aquests establiments o instal·lacions requereix una autorització prèvia i, alhora, es faculta per determinar reglamentàriament les condicions per portar a terme qualsevol actuació relacionada amb les armes, les municions, i les parts i els components d'armes. A més, reprenent una vegada més una norma existent, s'incorpora la prohibició legal de la prostitució. I, finalment, es regulen per primera vegada els esdeveniments esportius, culturals, de lleure, festius o de qualsevol altra índole que requereixen ser comunicats prèviament, i es detallen els motius que en permeten la finalització anticipada.

El títol VII inclou les disposicions relatives a la protecció de l'ordre públic i la convivència ciutadana, amb la finalitat, tal com estableix l'article 32, de preservar els espais públics com a lloc de convivència i civisme en el qual tots els ciutadans puguin desenvolupar en llibertat els seus drets, amb dignitat i amb respecte dels drets de la resta dels ciutadans. El capítol primer del títol que ens ocupa,

que es desglossa en un únic article, regula la matèria relativa als objectes perduts i què cal fer en aquests casos. El capítol segon, que també compta només amb un sol article, incideix en el consum de begudes alcohòliques i drogues tòxiques als espais públics. El capítol tercer, mitjançant els articles 35 a 38, fa referència als establiments de restauració i oci nocturn, i en concret els defineix, remet a la via reglamentària els horaris d'obertura i tancament, i n'indica les obligacions, especialment en matèria de sorolls o de consum de begudes alcohòliques per persones menors d'edat o fora dels establiments; a més, s'estableixen obligacions específiques per a les discoteques, els pubs i les sales de festa, en concret pel que fa a l'entrada de persones menors de setze anys. El capítol quart i els tres articles que el formen regulen les alarmes sonores, els dispositius de les quals han de ser autoritzats prèviament, motiu pel qual es regula el procediment d'autorització i, també, com es poden utilitzar. D'altra banda, es regula el règim d'autorització d'altres sistemes d'avis anàlegs. Finalment, el capítol cinquè, mitjançant l'article 42, regula la tranquil·litat pública i el dret al descans des de la perspectiva dels sorolls que poden provocar els particulars o els vehicles. En definitiva, calia donar una resposta normativa al nombre creixent de determinades conductes que posen en dubte l'equilibri necessari entre el dret al lleure, d'una banda, i l'ordre públic i el dret a la tranquil·litat i al descans dels ciutadans, d'altra banda, amb l'objectiu de preservar aquest equilibri. A més, calia disposar en la matèria que ens ocupa d'un procediment sancionador unificat i més àgil, però que garanteixi al mateix temps els drets de les persones expedientades, la qual cosa és objecte del capítol tercer del títol següent.

En efecte, el títol VIII regula el règim d'infraccions i sancions. En primer lloc, el capítol primer, del qual formen part els articles 43 a 48, determina les disposicions comunes en relació amb aquest règim, especialment pel que fa a la responsabilitat, als drets de les persones contra les quals se segueix un procediment sancionador, als òrgans competents en matèria sancionadora, a la qüestió relativa a la tramitació del procediment en cas de procés penal, i a la prescripció de les infraccions i les sancions. El capítol segon, que es desglossa en els articles 49 a 56, incideix en el règim d'infraccions i sancions pel que fa als títols II a VI de la Llei, i, en concret, indica les infraccions molt greus, greus i lleus que en dimanen; les sancions corresponents, que també poden incloure moltes coercitives; els criteris de graduació de les sancions, i el procediment sancionador i els recursos, per bé que en aquests dos casos es fa remissió a les disposicions del Codi de l'Administració. El capítol tercer estableix el règim

d'infraccions i sancions en relació amb el títol VII, tal com s'ha avançat abans: l'article 57 indica les infraccions relacionades amb l'ordre públic i la convivència ciutadana; l'article 58 les sancions que hi són aparellades; l'article 59 fa referència al comís de les begudes alcohòliques; l'article 60 preveu normes específiques en el cas d'infraccions comeses per persones estrangeres no residents, i, finalment, els articles 61 i 62 regulen un procediment sancionador més expeditiu i flexible que permet una reducció de l'import de la sanció imposada en cas de conformitat, la qual cosa ha de fomentar l'efectivitat del règim sancionador i l'efecte dissuasiu de les obligacions de les quals porta causa, i que també ha de permetre facilitar la tasca dels membres del Cos de Policia en matèria de preservació de l'ordre públic i de la convivència ciutadana. El capítol quart, del qual formen part els articles 63 i 64, crea el Registre d'Infraccions de Seguretat Pública per poder tenir en compte la reincidència en la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei, i també regula l'annotació i cancel·lació de les sancions.

En darrer terme, la Llei es clou amb tres disposicions addicionals que regulen la creació dels registres i els fitxers de dades en matèria de seguretat pública, permeten modificar els imports de les sancions en virtut de les lleis del pressupost, i resolen problemes eventuals que es poden plantejar arran de la concurrència de normes diferents amb un objecte similar. D'altra banda, les quatre disposicions transitòries preveuen quines són les normes aplicables als expedients sancionadors que s'estiguin tramitant a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei; les condicions d'autorització dels sistemes de videovigilància existents; la normativa aplicable a les armeries, els tallers de reparació d'armes, els camps i les galeries de tir, i les armes, les municions, i les parts i els components d'armes, mentre les disposicions d'aquesta Llei que els són aplicables no es desenvolupin reglamentàriament, i el manteniment de l'exempció d'obtenir el permís d'arma i la guia de tinença, prevista per la normativa aplicable en relació amb els titulars d'escopetes de caça menor. Pel que fa a les dos disposicions derogatòries, estableixen en primer lloc la derogació diferida del Decret dels veguers relatiu a les armes, mentre no es faci el desenvolupament reglamentari esmentat, i en segon lloc la derogació, un cop entri en vigor aquesta Llei, d'un nombre important de decrets o instruccions dels veguers o del Govern el contingut dels quals ha caigut en desús o ha quedat subsumit en virtut de les normes d'aquesta Llei. Finalment, les disposicions finals primera i segona encomanen al Govern el desplegament reglamentari de la Llei i en fixen la data de l'entrada en vigor.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Finalitat i objecte de la Llei

1. Aquesta Llei té com a finalitat preservar l'ordre públic i la seguretat ciutadana a l'efecte que tots els ciutadans puguin exercir plenament els drets fonamentals i les llibertats públiques reconeguts a la Constitució i a les altres normes de l'ordenament jurídic.

2. Aquesta Llei desenvolupa els drets de reunió i de manifestació que reconeix la Constitució, i també regula determinades actuacions i activitats que són susceptibles de comprometre la protecció de les persones i els béns, o de pertorbar la tranquil·litat pública, i estableix el règim d'infraccions i de sancions per prevenir-ho o evitar-ho.

Article 2. Àmbit territorial i competencial

1. Les disposicions contingudes en aquesta Llei són aplicables a tot el territori del Principat d'Andorra.

2. Sense perjudici de les competències atribuïdes als comuns d'acord amb la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, correspon al Govern garantir l'exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans, i mantenir l'ordre públic i la seguretat ciutadana.

3. Les competències del Govern esmentades a l'apartat anterior s'exerceixen a través del ministeri competent en matèria d'interior i del Cos de Policia, que hi és adscrit, i comprenen l'exercici de les potestats administratives previstes en aquesta Llei i a la Llei qualificada del Cos de Policia, amb la finalitat de garantir la convivència ciutadana, lluitar contra la violència, vetllar per la utilització pacífica dels espais públics i prevenir els actes delictius.

Article 3. Deure de col·laboració

1. Totes les autoritats i els funcionaris públics, en l'àmbit de les seves competències, tenen el deure de col·laborar i donar l'auxili necessari per obtenir la finalitat establerta a l'apartat 3 de l'article anterior.

2. Amb la mateixa finalitat, les autoritats i els funcionaris competents poden requerir l'ajuda i la col·laboració dels particulars, sempre que això no impliqui un risc personal per a ells.

Títol II. Drets de reunió i de manifestació

Capítol primer. Dret de reunió

Article 4. Definició i exercici

1. Es considera *reunió* la que celebren les persones físiques als seus domicilis o en locals públics o privats per raons familiars o d'amistat; les que celebren les entitats públiques o privades legalment constituïdes

en llocs tancats, per a les seves finalitats pròpies i mitjançant una convocatòria als seus membres o a altres persones convidades, o les que celebren professionals amb els seus clients en llocs tancats per a les finalitats pròpies de la seva professió.

2. El dret de reunió pacífica amb finalitats lícites que reconeix l'article 16 de la Constitució no està subjecte a cap autorització o comunicació prèvia, i el seu exercici ha de ser protegit pel Cos de Policia davant de qualsevol pertorbació.

Capítol segon. Dret de manifestació

Article 5. Definició i exercici

1. Es considera *manifestació* la concurrència concertada de diverses persones en una via pública o un espai destinat al trànsit públic, amb la finalitat d'expressar consignes, eslògans o opinions, verbalment o per escrit, mitjançant cartells, pancartes o qualsevol altre suport, o àdhuc en silenci i sense suports escrits, quan es faci per adhesió a un lema o en resposta a una crida que tingui la finalitat esmentada.

2. El dret de manifestació pacífica amb finalitats lícites que reconeix l'article 16 de la Constitució s'exerceix de conformitat amb el que estableix aquest capítol, i el seu exercici ha de ser protegit pel Cos de Policia davant de qualsevol pertorbació.

Article 6. Comunicació prèvia

1. La celebració d'una manifestació l'han de comunicar els promotors o organitzadors al ministre competent en matèria d'interior, amb una antelació de vuit dies hàbils com a mínim i de quaranta-cinc dies hàbils com a màxim.

2. Quan hi hagi causes extraordinàries i greus que ho justifiquin, la comunicació prèvia a què fa referència l'apartat anterior es pot fer amb una antelació inferior, que en tot cas ha de ser de dos dies hàbils com a mínim.

Article 7. Contingut de la comunicació prèvia

La comunicació prèvia a què fa referència l'article anterior s'ha de fer per escrit, i s'hi ha de fer constar la informació següent:

a) Els noms i els cognoms, o la denominació dels promotors o organitzadors; el número del passaport o del document d'identificació; el domicili; el número de telèfon si se'n disposa, i l'adreça postal o electrònica per rebre notificacions. Si els promotors o organitzadors són persones jurídiques s'han de fer constar les dades relatives a la persona física que les representa esmentades anteriorment, i justificar-ne la representació.

- b) L'objecte, el lloc, la data, l'hora i la durada prevista de la manifestació, i l'itinerari projectat quan es prevegi un desplaçament.
- c) Les mesures de seguretat previstes pels promotors o organitzadors.
- d) Les mesures de seguretat que els promotors o organitzadors sol·liciten a l'Administració.

Article 8. Informes

1. El ministre competent en matèria d'interior ha de traslladar la comunicació prèvia rebuda als cònsols de les parròquies afectades, i als directors o caps dels departaments o les àrees de Policia, Protecció Civil i Gestió d'Emergències, i Mobilitat, perquè informin sobre circumstàncies exclusivament objectives relacionades amb la manifestació, en el termini màxim de dos dies hàbils. Aquestes circumstàncies poden estar relacionades amb l'existència d'obres o treballs públics en curs; la concurrència amb altres actes; l'afectació de l'accés a centres escolars, centres comercials, espectacles i altres llocs o esdeveniments amb una gran concurrència de públic; les condicions de seguretat; les afectacions al trànsit i a la circulació de persones i béns, o qualsevol altra circumstància de tipus tècnic.

2. En el supòsit a què fa referència l'apartat 2 de l'article 6, el termini per informar es redueix fins a un dia hàbil.

3. En cas que no s'informi dins el termini assenyalat als apartats anteriors, s'entén que no concorre cap circumstància rellevant a criteri dels cònsols i els directors o caps requerits.

Article 9. Modificacions

1. Quan el ministre competent en matèria d'interior consideri que les condicions de la manifestació projectada impedeixen la lliure circulació de les persones o dels béns, o presenten un risc greu per a la integritat de les persones o dels béns, dicta una resolució en què exposa, de forma motivada, les objeccions o els impediments que concorren, i suggereix ubicacions o itineraris alternatius, o dates o hores diferents, o mesures de seguretat addicionals o distintes, que facin compatible l'exercici del dret fonamental de manifestació amb els drets fonamentals de tots els ciutadans a la integritat física i a circular lliurement pel territori nacional. Aquesta resolució s'ha de notificar als promotors o organitzadors, als cònsols de les parròquies afectades i als directors o caps dels departaments o les àrees de Policia, de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, i de Mobilitat.

2. Si els promotors o organitzadors s'avenen a fer les modificacions suggerides, adrecen una nova comunicació prèvia al ministre competent en

matèria d'interior, que substitueix la comunicació anterior i en què consten les condicions modificades. L'autoritat competent trasllada aquesta nova comunicació als cònsols i als directors o caps esmentats a l'apartat anterior perquè n'estiguin informats, i els fa saber que s'hi recullen les modificacions suggerides, i que té la consideració de comunicació prèvia definitiva.

3. Quan els promotors o organitzadors no s'avenen a fer les modificacions suggerides, poden sol·licitar al ministre competent en matèria d'interior que convoqui una reunió per intentar consensuar unes condicions que facin compatible l'exercici del dret fonamental de manifestació amb els drets fonamentals de tots els ciutadans a la integritat física i a circular lliurement pel territori nacional. El ministre competent en matèria d'interior o l'alt càrrec en qui hagi delegat aquesta funció ha de convocar la reunió dins el dia hàbil següent. Si en aquesta reunió s'assoleix un acord, es formalitza en una acta que signen els promotors o organitzadors i l'autoritat competent, i es trasllada als cònsols i als directors o caps esmentats a l'apartat 1 d'aquest article, perquè n'estiguin informats. En defecte d'acord, la manifestació no es pot celebrar en les condicions proposades pels promotors o organitzadors, salvat que ho permeti l'autoritat judicial en el marc del recurs previst a l'article següent.

Article 10. Recurs jurisdiccional

La resolució del ministre competent en matèria d'interior que declara que una manifestació degudament comunicada, d'acord amb els articles 7 i 9, no es pot celebrar o no ho pot ser en les condicions sol·licitades, i en què suggereix modificacions, és impugnable directament per la via jurisdiccional, d'acord amb el procediment urgent i preferent de tutela dels drets fonamentals previst a l'article 41, apartat 1, de la Constitució.

Article 11. Responsabilitat

1. Els promotors i els organitzadors de les manifestacions són responsables del seu bon ordre, i han d'adoptar les disposicions adequades per assegurar-ne el normal desenvolupament i la seguretat de les persones que hi participen, de les terceres persones i dels béns.

2. Els participants en manifestacions que ocasionin danys a les persones o als béns en són personalment i directament responsables. Els promotors i els organitzadors de les manifestacions responen subsidiàriament d'aquests danys, llevat que justifiquin que han adoptat totes les mesures raonables al seu abast per evitar-los, i sense perjudici

de la possibilitat de repetir contra els autors materials, si es poden identificar.

3. A l'efecte d'aquest article, es consideren *promotors o organitzadors de les manifestacions* les persones que hagin subscrit la comunicació. També tenen aquesta consideració les persones que, sense haver subscrit la comunicació, les convoquin públicament, i les persones que les presideixin o les dirigeixin de fet.

Article 12. Suspensió i dissolució

1. El ministre competent en matèria d'interior pot suspendre i, si escau, ordenar la dissolució d'una manifestació en els supòsits següents:

- a) Quan s'hagi de considerar il·lícita, de conformitat amb el que estableix el Codi penal.
- b) Quan es produeixin alteracions de l'ordre públic, amb risc per a la integritat de les persones o els béns.
- c) Quan es desenvolupi sense haver estat comunicada prèviament, o en un lloc o un temps diferents dels que han estat comunicats.
- d) Quan impedeixi la lliure circulació de les persones o dels béns.

2. Les resolucions de suspensió i dissolució d'una manifestació s'han de comunicar als promotors, organitzadors i participants en la forma que es consideri més adequada a l'efecte que en coneguin degudament el contingut.

Títol III. Documentació i identificació personal

Article 13. Documentació i identificació dels ciutadans andorrans

1. El passaport andorrà és un document públic, personal, individual i intransferible que acredita la identitat i la nacionalitat dels ciutadans andorrans.

2. Totes les persones que tinguin la nacionalitat andorrana tenen el dret que els sigui expedit i lliurat un passaport, llevat dels casos següents:

- a) Si l'autoritat judicial competent ha decidit la retirada del passaport d'acord amb les lleis aplicables.
- b) Si la persona concernida ha estat condemnada a una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, mentre no s'hagi complert definitivament i llevat que ho autoritzi l'autoritat judicial competent.
- c) Si l'autoritat judicial competent ha prohibit la sortida de la persona concernida del territori andorrà o l'expedició del passaport a una persona determinada d'acord amb les lleis aplicables.

3. Els titulars del passaport andorrà tenen l'obligació d'exhibir-lo i facilitar-lo quan l'autoritat o els funcionaris competents els requereixin a aquest

efecte en aplicació d'aquesta Llei o d'una altra llei aplicable.

4. Els titulars del passaport andorrà tenen l'obligació de custodiar-lo i conservar-lo. En cas que el perdin o els sigui sostret, han de comunicar-ho immediatament al Cos de Policia o, si escau, a la representació diplomàtica o consular corresponent.

5. L'expedició del passaport correspon al ministeri competent en matèria d'interior, en el territori andorrà, i, si escau, a les representacions diplomàtiques o consulars corresponents, a l'estranger.

6. L'expedició del passaport andorrà està subjecta al pagament del preu públic que determini reglamentàriament el Govern.

7. Les normes restants sobre el règim jurídic del passaport també s'estableixen per la via reglamentària.

Article 14. Identificació dels ciutadans no andorrans

1. Els ciutadans no andorrans que estiguin en el territori andorrà tenen el dret i l'obligació de conservar i dur la documentació que acrediti la seva identitat, expedida per les autoritats competents del seu país d'origen o de procedència, i la documentació que acrediti la seva situació immigratòria regular al Principat d'Andorra.

2. Els ciutadans no andorrans no poden ser privats de la documentació que acredita la seva identitat expedida pel seu país d'origen o de procedència, llevat que així ho estableixin les lleis aplicables.

Article 15. Control de la identitat de les persones

1. En les zones o franges frontereres, els membres del Cos de Policia poden requerir a les persones que volen entrar o sortir del Principat d'Andorra que s'identifiquin.

2. Dins el territori del Principat d'Andorra, els membres del Cos de Policia poden requerir a les persones que s'identifiquin i fer les comprovacions que siguin pertinents en relació amb aquestes persones, sempre que el coneixement de la seva identitat i les comprovacions esmentades siguin necessaris per exercir les funcions de protecció de la seguretat que té encomanades el Cos de Policia, en aplicació d'aquesta Llei o d'una altra llei aplicable.

3. En cas que la persona no es vulgui identificar o que la seva identitat no quedi acreditada, i sempre que això sigui estrictament necessari, els membres del Cos de Policia poden requerir a aquesta persona que els acompanyi a les dependències policials a l'efecte exclusiu de poder fer les gestions preceptives per identificar-la i durant el temps que sigui

estrictament necessari per fer-ho, el qual no pot ser superior a quatre hores.

4. La persona requerida a l'efecte que estableix l'apartat anterior ha de ser informada immediatament i de forma comprensible dels motius i de l'objecte del requeriment.

5. El Cos de Policia ha de dur un registre dels acompanyaments efectuats amb finalitats d'identificació, on constin els motius de la identificació i de l'acompanyament, el temps durant el qual la persona concernida ha estat a les dependències policials i les particularitats restants que es determinin per la via reglamentària. Aquesta informació ha d'estar sempre a la disposició del Ministeri Fiscal i de l'autoritat judicial competent.

6. La pràctica dels controls d'identitat s'ha de fer amb respecte dels principis de proporcionalitat, igualtat de tracte i no-discriminació per raó de naixement, origen racial o ètnic, sexe, religió o creences, edat, discapacitat, orientació o identitat sexual, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social. També es prohibeixen els controls d'identitat massius.

Títol IV. Actuacions de manteniment de la seguretat ciutadana

Article 16. Entrada i escorcoll en domicilis i altres béns immobles

1. Els membres del Cos de Policia només poden entrar als domicilis i els altres béns immobles i escorcollar-los d'acord amb el que estableixen l'article 15 de la Constitució i la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, els membres del Cos de Policia poden entrar a un domicili o un altre bé immoble sense l'autorització del seu propietari, arrendatari o ocupant, ni de l'autoritat judicial, en cas que l'accés al domicili o a l'altre bé immoble tingui com a finalitat evitar danys imminents i greus a les persones i els béns, en supòsits de catàstrofe, calamitat o ruïna imminent, o en qualsevol altre supòsit semblant d'extrema i urgent necessitat.

3. En cas que els membres del Cos de Policia hagin entrat a un domicili o un altre bé immoble a l'empara del que disposa l'apartat anterior, han de remetre l'informe corresponent al Ministeri Fiscal i a l'autoritat judicial competent en el termini màxim de vint-i-quatre hores.

Article 17. Restriccions de circulació i controls a les vies públiques

1. Els membres del Cos de Policia poden limitar o restringir la circulació o la permanència a les vies o

els espais públics en casos de risc o perill per a la seguretat ciutadana, durant el temps estrictament necessari per mantenir o restablir la seguretat esmentada.

2. En els casos en què calgui prevenir delictes o investigar o detenir els qui hi hagin participat, els membres del Cos de Policia poden fer controls a les vies o els espais públics, identificar les persones que s'hi troben, escorcollar els vehicles i controlar superficialment els efectes personals, sempre que totes o alguna d'aquestes actuacions sigui idònia, necessària i proporcional d'acord amb la finalitat perseguida.

3. El Cos de Policia ha de dur un registre de les actuacions que porti a terme en aplicació dels apartats 1 i 2 anteriors, on constin els motius i la naturalesa de l'actuació, el temps durant el qual s'ha dut a terme i les particularitats restants que es determinin per la via reglamentària. Aquesta informació ha d'estar sempre a la disposició del Ministeri Fiscal i de l'autoritat judicial competent.

Títol V. Videovigilància

Capítol primer. Disposicions generals

Article 18. Objecte i definició

1. Aquest títol té per objecte regular la utilització de sistemes de videovigilància per part de les administracions públiques i, en general, les entitats i les persones públiques i privades, així com establir les garanties dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans al respecte. Aquestes garanties s'han de respectar tant en les fases d'autorització com d'enregistrament i d'utilització de les imatges i els sons obtinguts mitjançant els sistemes esmentats.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per *videovigilància* la captació d'imatges, amb so o sense, per qualsevol mitjà tècnic, fix o mòbil, que permeti l'enregistrament, la reproducció o l'emissió en temps real.

3. Sense perjudici del que disposa aquesta Llei, el tractament automatitzat de les imatges i sons obtinguts mitjançant sistemes de videovigilància es regeix per les disposicions de la Llei qualificada de protecció de dades personals.

Article 19. Finalitats

1. Les administracions públiques poden posar en funcionament sistemes de videovigilància a la via pública i als espais públics, d'acord amb les normes previstes per aquesta Llei, per a les finalitats següents:

- a) La protecció dels edificis i les instal·lacions públiques, i els seus voltants.
 - b) La regulació dels fluxos de vehicles.
 - c) La constatació d'infraaccions de les normes de la circulació.
 - d) La prevenció de delictes contra la seguretat de les persones o els béns, així com la prevenció del tràfic il·legal de drogues tòxiques, en llocs particularment exposats.
 - e) La prevenció d'actes de terrorisme.
 - f) La protecció de l'ordre públic, la seguretat de les persones i la prestació de socors.
 - g) La prevenció d'incendis.
 - h) La prevenció de riscos naturals o tecnològics.
2. Les administracions públiques poden, igualment, posar en funcionament sistemes de videovigilància en espais privats oberts al públic, amb les finalitats previstes a l'apartat anterior, sempre que disposin de l'autorització del propietari corresponent.
3. Les entitats i persones privades poden posar en funcionament sistemes de videovigilància, d'acord amb les normes previstes en aquesta Llei, amb la finalitat de protegir els domicilis, les oficines, els locals de negoci i, en general, els immobles i instal·lacions privats, oberts al públic o no, i els seus annexos, com ara patis, jardins o aparcaments.

Capítol segon. Règim d'autorització i condicions d'instal·lació i utilització

Article 20. Autorització prèvia

1. La instal·lació de sistemes de videovigilància, tant públiques com privades, està subjecta a l'autorització prèvia del ministre competent en matèria d'interior, la qual només pot atorgar-se per complir alguna de les finalitats previstes a l'article 19 i respectant el principi de proporcionalitat tal com es defineix a l'apartat 5 de l'article 22.
2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, quan es tracti de sistemes públiques o que captin imatges de la via pública o d'espais públiques, cal l'informe previ i vinculant de la Comissió Nacional de Videovigilància.
3. L'autorització atorgada ha de contenir totes les limitacions i les condicions d'ús aplicables i té una durada màxima de cinc anys, renovable per períodes de la mateixa durada.
4. El Govern determina reglamentàriament els altres requisits i condicions d'autorització aplicables als sistemes de videovigilància.
5. Contra la resolució adoptada pel ministre competent en matèria d'interior es pot interposar un

recurs, de conformitat amb les normes del Codi de l'Administració.

Article 21. Instal·lacions temporals

1. Quan, per complir les finalitats previstes per aquesta Llei, les administracions públiques considerin necessària la videovigilància d'un esdeveniment determinat, poden portar a terme instal·lacions temporals de sistemes de videovigilància, les quals són autoritzades pel ministre competent en matèria d'interior, sense l'informe previ de la Comissió Nacional de Videovigilància.
2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, el ministre competent en matèria d'interior ha d'informar la Comissió Nacional de Videovigilància de les autoritzacions concedides per a instal·lacions temporals en el termini màxim de tres dies hàbils, i la Comissió ha de pronunciar-se sobre el manteniment de la instal·lació temporal en el termini màxim de vuit dies hàbils, si encara està instal·lada. En qualsevol cas, si l'informe de la Comissió és negatiu, l'administració pública encarregada de la custòdia de les gravacions obtingudes mitjançant la instal·lació temporal les destrueix immediatament.
3. Les instal·lacions temporals han de complir, en tot cas, les condicions d'instal·lació i de funcionament previstes a l'article següent i als reglaments que el desenvolupen, i no poden estar en funcionament per un període superior a un mes. Les instal·lacions temporals que hagin d'estar en funcionament durant un període superior a un mes s'han d'autoritzar d'acord amb el que estableix l'article anterior.

Article 22. Condicions d'instal·lació i d'utilització

1. Els sistemes de videovigilància de la via pública o d'espais públiques s'han d'instal·lar de forma que no captin imatges de l'interior dels edificis destinats a habitatge, ni de les seves entrades, excepte si es compta amb el consentiment del propietari o l'arrendatari, o amb l'autorització judicial oportuna. Tampoc es poden utilitzar amb la finalitat d'observar la intimitat de les persones o de captar les converses que tinguin privadament als espais públiques susceptibles de gravació, llevat que es compti amb el consentiment d'aquestes persones o amb l'autorització judicial oportuna. Les imatges i els sons obtinguts accidentalment en aquests supòsits han de ser destruïts de manera immediata per l'entitat o la persona que sigui responsable de custodiar-los.
2. No es poden utilitzar sistemes de videovigilància privats per prendre imatges o sons de les vies públiques i els espais públiques, excepte en els supòsits en què això sigui necessari per a la finalitat perseguida, que la mesura sigui proporcionada d'acord amb el perill i el risc existents, i que

l'autorització administrativa ho prevegi expressament.

3. En qualsevol espai sotmès a la videovigilància, les persones susceptibles de ser captades pel sistema corresponent han de ser advertides, almenys mitjançant un anunci clar i suficientment visible, de l'existència del sistema de videovigilància, sense haver-ne d'especificar, però, l'emplaçament específic, i de l'autoritat o la persona que n'és responsable i davant de la qual es poden exercir, quan sigui el cas, els drets d'accés i cancel·lació dels enregistraments en què raonablement les persones susceptibles de ser captades considerin que figuren, de conformitat amb el que estableix la Llei qualificada de protecció de dades personals.

4. No obstant el que estableix l'apartat anterior, l'exercici dels drets que s'hi reconeixen pot ser denegat en funció dels perills que puguin derivar-se per a la consecució d'alguna de les finalitats previstes a l'article 19 o en els supòsits previstos a la Llei qualificada de protecció de dades personals.

5. La utilització de sistemes de videovigilància s'ha de realitzar de conformitat amb el principi de proporcionalitat, en la doble vessant d'idoneïtat i d'intervenció mínima. La idoneïtat determina que únicament poden emprar-se aquests sistemes quan resulti adequat per assolir alguna de les finalitats previstes a l'article 19. La intervenció mínima exigeix la ponderació, en cada cas, entre la finalitat perseguida i la possible afectació dels drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge.

6. L'ús de dispositius mòbils de videovigilància per part del Cos de Policia resta sotmès igualment a l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'interior i a les condicions d'ús establertes en aquest article, excepte pel que fa a l'obligació que estableix l'apartat 3 anterior.

7. La captació, la reproducció i el tractament d'imatges i sons realitzats en els termes previstos en aquesta Llei no es consideren intromissions il·legítimes en els drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge.

Article 23. Destrució, accés i còpies de les gravacions

1. Els enregistraments realitzats pels sistemes de videovigilància s'han de destruir en el termini màxim d'un mes, excepte si estan relacionats amb delictes o amb infraccions administratives en matèria d'ordre públic, amb una investigació policial en curs o un procés judicial o administratiu no arxivat definitivament.

2. Les persones que, per raó de les seves funcions, tinguin accés als enregistraments han de tractar-los amb confidencialitat. S'entén que poden tenir accés

immediat als enregistraments l'autoritat judicial competent i els membres del Cos de Policia per a les finalitats d'investigació d'infraccions penals o administratives.

3. Les persones a què fa referència l'apartat anterior no poden fer còpies dels enregistraments, excepte per a les finalitats d'investigació d'infraccions penals o administratives, i no poden utilitzar les dades enregistrades per a finalitats diferents de les previstes per aquesta Llei.

4. Les persones que custodiïn els enregistraments han de col·laborar amb l'autoritat judicial competent i amb els membres del Cos de Policia per a les finalitats d'investigació d'infraccions penals o administratives i, en concret, han de fer les còpies necessàries d'aquests enregistraments sense cost quan siguin requerides a aquest efecte.

Capítol tercer. Comissió Nacional de Videovigilància

Article 24. Comissió Nacional de Videovigilància

1. Es crea la Comissió Nacional de Videovigilància, com a òrgan administratiu de caràcter deliberant en matèria de videovigilància.

2. La Comissió Nacional de Videovigilància està composta per les persones següents:

- a) Un representant del ministeri competent en matèria d'interior, designat pel ministre entre funcionaris o agents de l'Administració de caràcter indefinit que ocupin llocs de treball de direcció, comandament o responsabilitat.
- b) Un membre de la carrera judicial o fiscal, designat pel Consell Superior de la Justícia.
- c) Un representant del Cos de Policia, designat pel director entre membres del Cos que pertanyen a l'escala executiva o superior del Cos.
- d) El cap de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades.
- e) Un representant dels comuns, designat per la Reunió de Cònsols entre treballadors públics de caràcter indefinit que ocupin llocs de treball de direcció, comandament o responsabilitat.

3. Són funcions de la Comissió Nacional de Videovigilància:

- a) A petició del ministre competent en matèria d'interior, emetre els informes previstos en aquesta Llei.
- b) A instància de qui correspongui o per iniciativa pròpia, exercir el control sobre les condicions de funcionament dels sistemes de videovigilància.

4. La Comissió Nacional de Videovigilància ha d'emetre els informes que preveu aquesta Llei en el

termini màxim d'un mes, o de vuit dies hàbils en el supòsit de les instal·lacions temporals. En cas que no emeti l'informe en aquest termini, la tramitació del procediment d'autorització o l'actuació corresponent segueix el seu curs.

5. La presidència de la Comissió recau en el representant del ministeri competent en matèria d'interior.

6. El Govern determina reglamentàriament les normes d'organització i de funcionament de la Comissió Nacional de Videovigilància.

7. El Govern posa a la disposició de la Comissió Nacional de Videovigilància els mitjans materials i humans que siguin necessaris per assegurar el correcte desenvolupament de les seves funcions.

Capítol quart. Responsabilitat

Article 25. Responsabilitat

Són subjectes responsables de les infraccions que estableixen els articles 49, 50 i 51 en matèria de videovigilància les persones físiques o jurídiques que hi incorrin. En particular, es consideren responsables:

- a) El titular del sistema de videovigilància.
- b) Les entitats o persones que participin en la instal·lació, la reparació, el manteniment, la utilització o el control dels sistemes de videovigilància quan la infracció sigui conseqüència directa de la seva intervenció.
- c) Els fabricants, venedors o importadors de sistemes de videovigilància que no s'ajustin a les prescripcions que estableixi la normativa vigent.

Títol VI. Establiments o activitats rellevants per a la seguretat ciutadana

Article 26. Establiments i instal·lacions vulnerables

Les armeries, les joieries, les entitats bancàries, les empreses de seguretat o de venda de material de seguretat, o qualsevol altre establiment o instal·lació que es pugui considerar especialment vulnerable o exposat en matèria de seguretat, han de disposar de les mesures de protecció que s'estableixin per la via reglamentària, per prevenir la comissió d'actes delictius contra aquests establiments o instal·lacions i les persones que hi treballen o s'hi troben, o per evitar que generin riscos pel que fa a aquestes persones o terceres persones.

Article 27. Armeries, tallers de reparació d'armes, camps i galeries de tir

1. L'obertura i l'explotació d'armeries, tallers de reparació d'armes, camps i galeries de tir estan subjectes a l'autorització prèvia del director del Cos

de Policia. El Govern determina reglamentàriament les condicions d'explotació dels establiments o llocs esmentats anteriorment.

2. Els membres del Cos de Policia poden fer en qualsevol moment les inspeccions necessàries en els establiments i les instal·lacions esmentats a l'apartat anterior amb la finalitat que es compleixin les disposicions d'aquest article i de les normes que el desenvolupin.

3. Els membres del Cos de Policia també poden fer en qualsevol moment les inspeccions necessàries en els establiments i en les instal·lacions on es trobin dipositades substàncies explosives amb la finalitat que es compleixin les disposicions normatives aplicables a les substàncies esmentades.

Article 28. Armes, municions, i parts i components d'armes

1. Les persones que vulguin posseir una arma de foc no prohibida han de disposar del permís d'arma corresponent lliurat pel director del Cos de Policia.

2. El Govern determina reglamentàriament la classificació de les armes i, en concret, quines són les armes prohibides o el port de les quals està prohibit. També fixa els requisits per fabricar, importar, exportar, fer circular, adquirir, comercialitzar, intermediar, cedir, reparar, tenir, emmagatzemar, vendre, usar i transportar armes, municions, i parts i components d'armes.

3. El Govern pot crear, per la via reglamentària, els fitxers de dades necessaris per acomplir els convenis internacionals i la normativa interna en matèria d'armes, els quals poden contenir informació relativa a la concessió d'autoritzacions d'obertura i explotació d'armeries, tallers de reparació d'armes, camps i galeries de tir, i a la fabricació, la importació, l'exportació, la circulació, l'adquisició, la comercialització, la intermediació, la cessió, la reparació, la tinença, l'emmagatzematge, la venda, l'ús i el transport d'armes, municions, i parts i components d'armes.

Article 29. Activitats amb registre documental

Les persones físiques o jurídiques que portin a terme activitats rellevants per a la seguretat ciutadana estan subjectes a les obligacions de registre documental i informació que s'estableixin legalment o reglamentàriament.

Article 30. Prostitució

Resta prohibit sol·licitar, acceptar o obtenir relacions de naturalesa sexual per part d'una persona que es dedica a la prostitució, àdhuc de manera ocasional, a canvi d'una remuneració, d'una promesa de remuneració, de la prestació d'un benefici en espècie o de la promesa d'un benefici semblant.

Article 31. Esdeveniments amb comunicació prèvia

1. Les persones que vulguin promoure o organitzar esdeveniments esportius, culturals, de lleure, festius o de qualsevol altra índole, han de comunicar-ho prèviament al director del Cos de Policia, d'acord amb el procediment que es prevegi per la via reglamentària, sempre que aquests esdeveniments no tinguin caràcter privat o familiar i es compleixi alguna de les condicions següents:

- a) Que hagin de comptar o acabin comptant amb la participació de cent o més persones.
- b) Que requereixin la intervenció o la participació del personal del Cos de Policia, del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, del Departament de Protecció Civil o Gestió d'Emergències o del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària.
- c) Que se celebrin en locals que no hagin estat reconeguts o qualificats administrativament com a establiments de restauració o oci nocturn, segons els defineix l'article 35.

2. L'obligació de comunicació prèvia a què fa referència l'apartat 1 anterior s'entén sense perjudici de l'obligació eventual d'obtenir l'autorització per ocupar la via pública o les altres autoritzacions que estableixi la normativa aplicable.

3. Les disposicions de l'article 11 són aplicables als promotors, organitzadors o participants en els esdeveniments esmentats a l'apartat anterior. A més, als promotors i organitzadors d'aquests esdeveniments també els són exigibles les obligacions establertes a l'article 37.

4. El ministre competent en matèria d'interior pot suspendre i, si escau, ordenar la finalització anticipada dels esdeveniments esmentats a l'apartat 1 anterior en els supòsits següents:

- a) Quan es desenvolupin contravenint les normes en matèria d'ordre públic, o amb risc per a la integritat de les persones o els béns, o impeding la lliure circulació de les persones o els béns.
- b) Quan es desenvolupin en condicions diferents de les sol·licitades o autoritzades.

5. La intervenció o la participació del Cos de Policia, del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, del Departament de Protecció Civil o Gestió d'Emergències o del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària en els esdeveniments esmentats a l'apartat 1 anterior es pot subjectar al pagament del preu públic que es determini reglamentàriament.

Títol VII. Protecció de l'ordre públic i la convivència ciutadana**Article 32. Disposició general**

Les normes d'aquest títol tenen com a finalitat preservar els espais públics com a lloc de convivència i civisme, en el qual tots els ciutadans puguin desenvolupar en llibertat els seus drets, amb dignitat i amb respecte dels drets de la resta dels ciutadans.

Capítol primer. Objectes perduts**Article 33. Objectes perduts**

1. Les persones que trobin en qualsevol espai públic o privat diners o béns mobles que no els pertanyin han de restituir-los al seu propietari i, en cas que desconeixin qui n'és el propietari, han de dipositar-los a les dependències del Cos de Policia en el termini màxim de setanta-dos hores.

2. El Cos de Policia fa les investigacions oportunes i que estiguin al seu abast per esbrinar el propietari dels diners o els béns mobles dipositats. En cas que aquestes investigacions siguin infructuoses i un cop transcorregut el termini màxim de tres mesos des que els diners o els béns mobles hagin estat dipositats, es procedeix com segueix:

a) En el cas dels diners, la meitat de l'import dipositat s'ingressa a l'Institut Nacional Andorrà de Finances a favor del Govern, i la meitat restant s'atribueix a la persona que ha trobat els diners. Tanmateix, en cas que els diners hagin estat trobats per un funcionari o treballador públic en l'exercici de les seves funcions, la totalitat de l'import dipositat s'ingressa a l'Institut Nacional Andorrà de Finances a favor del Govern.

b) En el cas dels béns mobles que no tinguin un valor econòmic apreciable, se'n pot disposar lliurement; si tenen valor econòmic apreciable, s'encarrega la venda en pública subhasta d'aquests béns al saig, i amb el producte obtingut es procedeix d'acord amb el que estableix la lletra a anterior.

Capítol segon. Consum de begudes alcohòliques i drogues tòxiques als espais públics**Article 34. Consum de begudes alcohòliques i drogues tòxiques als espais públics**

1. Resta prohibit el consum de begudes alcohòliques a les vies, als espais i als transports públics, excepte als espais públics degudament autoritzats a aquest efecte, com ara les terrasses i altres espais similars, i en les festes comunals o estatals i en els altres esdeveniments als espais estrictament reservats i autoritzats a aquest efecte, sempre que en tots els casos es tracti de persones majors d'edat.

2. Es considera *beguda alcohòlica* tota beguda natural o composta la graduació alcohòlica de la qual, natural o adquirida, sigui superior a 1,0 graus percentuals del seu volum.

3. Resta prohibit la tinença o el consum de drogues tòxiques a les vies, als espais i als transports públics.

4. Es considera *droga tòxica* la substància definida com a tal al Codi penal.

Capítol tercer. Establiments de restauració i oci nocturn

Article 35. Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per *establiments de restauració o oci nocturn* els locals que siguin reconeguts o qualificats administrativament com a bars, restaurants, discoteques, pubs i sales de festes.

Article 36. Horaris d'obertura i de tancament

El Govern estableix, per la via reglamentària, els horaris d'obertura i de tancament dels establiments definits a l'article anterior, així com els horaris en què poden servir-se begudes alcohòliques en els establiments esmentats.

Article 37. Obligacions dels establiments de restauració o oci nocturn

1. Els establiments de restauració o oci nocturn no poden organitzar activitats ni fer actuacions publicitàries destinades a promoure el consum abusiu de begudes alcohòliques per part dels clients.

2. Els establiments de restauració o oci nocturn no poden servir begudes alcohòliques a les persones menors d'edat o a les persones que presentin signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol o de les drogues tòxiques. Aquesta darrera interdicció s'ha de recordar en un cartell fixat en un lloc visible dins de l'establiment, i els treballadors poden requerir als clients que s'identifiquin en cas que tinguin dubtes sobre la seva edat.

3. Els establiments de restauració o oci nocturn han de vetllar perquè el soroll que prové dels seus establiments no transcendeixi a l'exterior. També han d'evitar que els seus clients pertorbin la tranquil·litat pública i, en concret, el descans dels veïns, tant si es troben dins com fora de l'establiment, sempre que en aquest darrer cas els clients siguin a prop de l'entrada de l'establiment i els titulars, gerents, encarregats o treballadors ho puguin evitar.

4. Els establiments de restauració o oci nocturn han de vetllar perquè els seus clients no consumeixin begudes alcohòliques fora del recinte dels seus establiments, sempre que els clients siguin a prop de

l'entrada de l'establiment i els titulars, gerents, encarregats o treballadors ho puguin evitar.

5. Els establiments de restauració o oci nocturn han de vetllar perquè els seus treballadors o clients no consumeixin drogues tòxiques dins els seus establiments.

6. Quan no puguin evitar les conductes descrites als apartats anteriors o si s'esdevé qualsevol situació que pugui implicar una pertorbació de la tranquil·litat dels veïns, els titulars administratius, gerents i encarregats dels establiments de restauració o oci nocturn han de comunicar-ho immediatament al Cos de Policia i han de col·laborar en tot moment amb els agents que intervinguin.

7. Els establiments de restauració o oci nocturn han de vetllar perquè es respecti la capacitat de l'establiment i les altres mesures de seguretat que els són exigibles d'acord amb les normes aplicables.

Article 38. Obligacions específiques de les discoteques, pubs i sales de festes

1. A les discoteques, pubs i sales de festes no s'hi permet l'entrada de menors de setze anys. Aquesta darrera interdicció s'ha de recordar en un cartell fixat en un lloc visible prop de l'entrada de l'establiment, i els treballadors de l'establiment poden requerir als clients que s'identifiquin en cas que tinguin dubtes sobre la seva edat.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, excepcionalment el director del Cos de Policia pot autoritzar l'entrada de menors de setze anys a les discoteques, pubs i sales de festes, quan s'organitzi una activitat privada i exclusiva per a aquests menors, i sempre que no se serveixin begudes alcohòliques. L'autorització fixa els altres requisits i condicions d'accés dels menors.

Capítol quart. Alarmes sonores i sistemes d'avís anàlegs

Article 39. Definició i autorització prèvia

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per *alarma sonora* tot aparell que compregui un dispositiu sonor interior o exterior.

2. Les persones o entitats que vulguin instal·lar en domicilis particulars, o en locals públics o privats, dispositius d'alarma sonora, han de sol·licitar prèviament una autorització, de conformitat amb el procediment previst a l'article següent.

Article 40. Procediment d'autorització

1. Les sol·licituds d'autorització per instal·lar alarmes sonores s'han d'adreçar al director del Cos de Policia.

2. A l'escrit de sol·licitud de l'autorització, la persona interessada ha d'adjuntar-hi un informe detallat del

sistema d'alarma sonora previst, en el qual consti la marca i el tipus del dispositiu, i el certificat d'homologació d'acord amb la normativa vigent a la Unió Europea. Així mateix, s'hi ha d'incloure la identificació i les dades de contacte de dos persones com a mínim que puguin fer-se responsables de l'anul·lació de l'emissió de sorolls en cas de falses alarmes.

3. Una vegada rebuda la sol·licitud d'autorització per instal·lar una alarma sonora, i abans de prendre una decisió, el director del Cos de Policia encomana una enquesta. A aquest efecte, pot demanar a la persona sol·licitant l'accés al domicili o el local on es pretengui instal·lar l'alarma sonora.

4. Contra la resolució expressa o tàcita del director del Cos de Policia es pot interposar un recurs, de conformitat amb el que estableix el Codi de l'Administració.

Article 41. Utilització de les alarmes sonores i els sistemes d'avís anàlegs

1. Resta prohibit activar, sense causa justificada, qualsevol alarma sonora o sistema d'avís anàleg, com ara sirenes o senyalitzacions d'emergència, que pugui pertorbar la tranquil·litat pública o pugui motivar la intervenció del Cos de Policia.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, amb la comunicació prèvia i per escrit al Cos de Policia, es poden fer proves d'instal·lació o de comprovació periòdica d'alarmes sonores o sistemes d'avís anàlegs, sempre que sigui entre les 9:00 hores i les 20:00 hores. L'emissió de soroll arran d'aquestes proves no pot superar més de dos minuts.

3. En cas que s'activin alarmes sonores o sistemes d'avís anàlegs i el Cos de Policia no pugui localitzar-ne el propietari, l'arrendatari o l'ocupant del lloc on es troben, o qualsevol altre responsable del sistema, pot fer ús dels mitjans necessaris que estiguin al seu abast per fer cessar les molèsties que s'estiguin ocasionant, d'acord amb el principi de proporcionalitat, i a càrrec del titular o el responsable esmentats.

Capítol cinquè. Convivència ciutadana

Article 42. Tranquil·litat pública i dret al descans

1. Tots els ciutadans estan obligats a respectar la tranquil·litat pública i el dret al descans dels altres ciutadans, evitant de fer sorolls que alterin la convivència ciutadana.

2. S'entén que el període durant el qual regeix el dret al descans dels ciutadans és el que està comprès entre les 22:00 hores i les 8:00 hores els dies laborables, i entre les 22:00 hores i les 9:00 hores els caps de setmana i els dies festius.

3. Resta prohibit pertorbar la tranquil·litat pública i el descans dels veïns mitjançant l'ús inadequat o anormal d'aparells de televisió, ràdio o música, o de qualsevol altre aparell sonor, o mitjançant cants, crits, baralles o qualsevol altre acte molest, i, en general, mitjançant l'emissió de qualsevol soroll, àdhuc els sorolls que produeixin els animals domèstics.

4. Resta prohibit que els vehicles estacionats a la via pública o en aparcaments o altres espais públics o privats facin sorolls que pertorbin la tranquil·litat pública o el dret al descans dels ciutadans. En aquest cas, si els vehicles són a la via pública o en aparcaments o altres espais públics, el Cos de Policia, juntament amb els agents de circulació, els pot retirar.

5. La prohibició a què fa referència l'apartat 3 anterior es pot modular en virtut de l'atorgament de l'autorització administrativa corresponent, sempre que la normativa aplicable en matèria de contaminació acústica o en qualsevol altra matèria així ho estableixi.

Títol VIII. Règim d'infraccions i sancions

Capítol primer. Disposicions comunes

Article 43. Responsabilitat

1. Les persones que incompleixin les disposicions d'aquesta Llei estan sotmeses a la responsabilitat administrativa que se'n deriva, la qual és independent de la responsabilitat civil i penal que pugui correspondre pels mateixos fets. Tanmateix, no es poden sancionar en virtut d'aquesta Llei els fets que hagin estat sancionats penalment o administrativament quan hi hagi identitat de subjecte, de fet i de fonament.

2. Quan les infraccions que estableix aquesta Llei siguin comeses per persones menors d'edat, en són responsables solidaris els seus representants legals.

3. En cas que hi hagi més d'un subjecte responsable de la infracció, o quan aquesta infracció sigui el resultat de l'acumulació d'activitats que han portat a terme diferents persones, les sancions que s'imposin a cadascuna d'elles tenen caràcter independent.

4. Quan en aplicació d'aquesta Llei dos o més persones resultin responsables d'una infracció i no sigui possible determinar el seu grau de participació, es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells.

5. En els supòsits previstos als apartats anteriors, el procediment sancionador s'ha de seguir en totes les fases contra totes les persones que acabin sent declarades responsables.

Article 44. Drets

Les persones contra les quals se segueix un procediment sancionador a l'empara d'aquesta Llei tenen els drets que estableix el Codi de l'Administració, amb les especialitats que preveu aquesta Llei.

Article 45. Competència

1. La potestat sancionadora arran de la comissió de les infraccions que estableixen els articles 49, 50 i 51 correspon al ministre competent en matèria d'interior, el qual la pot delegar en un alt càrrec del ministeri, segons prevegi l'acord de delegació.

2. La potestat sancionadora arran de la comissió de les infraccions que estableix l'article 57 correspon al director del Cos de Policia, el qual la pot delegar en els directors adjunts del Cos, segons prevegi l'acord de delegació.

Article 46. Tramitació del procediment sancionador en cas de procés penal

1. Si en el decurs de la tramitació d'un procediment sancionador a l'empara d'aquesta Llei es manifesten indicis de conductes que poden constituir una infracció penal, el ministre competent en matèria d'interior o el director del Cos de Policia ho ha de fer saber a l'òrgan jurisdiccional competent. D'altra banda, la persona competent per iniciar el procediment o, si escau, l'instructor ha de suspendre, tot seguit, la tramitació de l'expedient esmentat, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció i caducitat, d'acord amb el que estableix l'article 47, apartat 5.

2. La declaració de fets provats que pugui fer el tribunal penal és vinculant per a la persona o l'òrgan competent per dictar la resolució sancionadora.

Article 47. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions molt greus, greus i lleus que estableixen els articles 49, 50 i 51 d'aquesta Llei prescriuen al cap de tres anys, dos anys i un any, respectivament. Les infraccions que estableix l'article 57 prescriuen al cap d'un any.

2. El termini de prescripció de les infraccions es computa des de la data del fet causant o des del dia en què se n'hagi hagut de tenir coneixement.

3. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol actuació realitzada amb coneixement formal de la persona expedientada que s'adreça a la iniciació, la tramitació o la resolució del procediment sancionador.

4. La interrupció deixa de tenir efecte si no s'inicia el procediment sancionador o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a la persona interessada. En aquest cas, el còmput del termini de

prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti al procediment sancionador.

5. En el cas de suspensió de la tramitació del procediment sancionador per causa de prejudicialitat penal, el termini de prescripció de la falta resta suspès fins que el ministre competent en matèria d'interior o el director del Cos de Policia tingui coneixement formal de la resolució ferma recaiguda en l'àmbit penal.

Article 48. Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per les infraccions molt greus, greus i lleus que estableixen els articles 49, 50 i 51 prescriuen al cap de tres anys, dos anys i un any, respectivament. Les sancions imposades per les infraccions que estableix l'article 57 prescriuen al cap d'un any.

2. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que les imposa.

3. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb coneixement formal de la persona interessada, de l'execució de la sanció.

4. La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no imputable a la persona sancionada. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.

Capítol segon. Règim d'infraccions i sancions en relació amb els títols II a VI**Article 49. Infraccions molt greus**

Són infraccions molt greus:

- a) Negar-se a la dissolució, ordenada pel ministre competent en matèria d'interior, d'una manifestació quan concorri algun dels supòsits establerts a l'article 12.
- b) Instal·lar sistemes de videovigilància sense haver obtingut l'autorització administrativa prèvia.
- c) Falsejar o mancar a la veritat en els informes i els certificats que acrediten el compliment de les condicions i els requisits tècnics del sistema de videovigilància que exigeix la normativa vigent.
- d) Vulnear l'obligació de confidencialitat dels enregistraments prevista als apartats 2 i 3 de l'article 23.
- e) Utilitzar els enregistraments per a finalitats diferents de les previstes per aquesta Llei.
- f) Fabricar, importar, exportar, fer circular, adquirir, comercialitzar, intermediar, cedir, reparar, tenir, emmagatzemar, vendre, usar o transportar armes,

municions, i parts o components d'armes regulats sense haver obtingut l'autorització o la documentació preceptiva, o incomplint la normativa aplicable de qualsevol altra forma.

g) Obrir o explotar armeries, tallers de reparació d'armes, o camps o galeries de tir sense disposar de l'autorització prèvia del director del Cos de Policia.

h) Falsejar els informes i els certificats que acrediten el compliment de les condicions i els requisits tècnics requerits per aquesta Llei o per la via reglamentària per a l'obertura i l'explotació d'armeries, tallers de reparació d'armes o camps o galeries de tir, o mancar a la veritat en aquests informes o certificats.

i) Negar-se a suspendre o a finalitzar de manera anticipada un esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 31, quan concorri alguna de les circumstàncies previstes a l'apartat 4 de l'article 31.

j) Cometre dos o més infraccions greus, encara que siguin de diferent naturalesa, sempre que es cometin dintre d'un període de dos anys des de la comissió de la primera infracció i que la persona interessada hagi estat sancionada mitjançant una resolució ferma.

Article 50. Infraccions greus

Són infraccions greus:

a) Pertorbar el desenvolupament d'una reunió o manifestació.

b) Instal·lar sistemes de videovigilància de característiques diferents de les indicades en la sol·licitud d'autorització o que vulnerin les condicions d'utilització establertes a l'autorització d'instal·lació.

c) Destruir els enregistraments fora del termini establert en aquesta Llei.

d) Resistir-se o negar-se a les actuacions d'inspecció o de control del ministeri competent en matèria d'interior o de la Comissió Nacional de Videovigilància, o obstruir-les.

e) Incomplir, els establiments i les instal·lacions vulnerables definits a l'article 26, les mesures de protecció que s'estableixen a l'article esmentat o que es prevegin per la via reglamentària.

f) Resistir-se o negar-se a les actuacions d'inspecció o de control del Cos de Policia prop de les armeries, els tallers de reparació d'armes, els camps o galeries de tir, o els establiments i les instal·lacions on es trobin dipositades substàncies explosives, o obstruir-les.

g) Posseir o portar una arma no prohibida sense disposar del permís d'arma o de la guia de tinença, o amb un permís d'arma no vigent.

h) Incomplir, les persones físiques o jurídiques que portin a terme activitats rellevants per a la seguretat

ciudadana, les obligacions de registre documental i informació que s'estableixin legalment o reglamentàriament, sempre que l'incompliment d'aquestes obligacions no sigui l'objecte d'una infracció tipificada en una altra llei.

i) Sol·licitar, acceptar o obtenir relacions de naturalesa sexual amb una persona que es dedica a la prostitució, àdhuc de manera ocasional, a canvi d'una remuneració, d'una promesa de remuneració, de la prestació d'un benefici en espècie o de la promesa d'un benefici semblant.

j) Promoure o organitzar esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 31, sense haver-ho comunicat prèviament al director del Cos de Policia, o en condicions diferents de les comunicades.

k) Cometre dos o més infraccions lleus, encara que siguin de diferent naturalesa, sempre que es cometin dintre d'un període de dos anys des de la comissió de la primera infracció i que la persona interessada hagi estat sancionada mitjançant una resolució ferma.

Article 51. Infraccions lleus

1. Són infraccions lleus:

a) Negar-se a identificar-se a requeriment dels membres del Cos de Policia o el fet d'al·legar dades falses o inexactes en els processos d'identificació.

b) Al·legar dades o circumstàncies falses per obtenir el passaport andorrà.

c) Organitzar activitats o fer actuacions publicitàries destinades a promoure el consum abusiu de begudes alcohòliques durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 31.

d) Servir begudes alcohòliques a les persones menors d'edat o a les persones que presentin signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol o de les drogues tòxiques durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 31.

e) Produir qualsevol soroll dins o fora del recinte on se celebra un esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 31, que pertorbi la tranquil·litat pública i, en concret, el descans dels veïns, en els termes que estableix l'apartat 3 de l'article 37.

f) Que els clients consumeixin begudes alcohòliques fora del recinte on se celebra un esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 31, en els termes que estableix l'apartat 4 de l'article 37.

g) Que els treballadors o els clients consumeixin drogues tòxiques dins els recintes on se celebren esdeveniments que requereixen ser comunicats

prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 31.

h) Incomplir, durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 31, els deures de comunicació o de col·laboració a què fa referència l'apartat 6 de l'article 37.

i) Incomplir, durant els esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 31, les normes sobre capacitat o les altres mesures de seguretat exigibles.

j) Incomplir les obligacions o prohibicions establertes en els títols II, III, VI i VI d'aquesta Llei, i les normes que els desenvolupen, que no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

2. Les infraccions que estableixen les lletres *c* a *i* de l'apartat 1 anterior s'entenen comeses pels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 31, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells. A més, en el cas de les infraccions establertes a les lletres *d* a *g*, s'entén que els promotors o organitzadors esmentats cometen una infracció diferent per cada persona que sigui menor d'edat o que presenti signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol o de les drogues tòxiques; per cada persona que pertorbi la tranquil·litat pública; per cada persona que consumeixi begudes alcohòliques fora del recinte de l'esdeveniment, o per cada persona que consumeixi drogues tòxiques dins del recinte de l'esdeveniment, respectivament.

3. Les infraccions que estableixen les lletres *d* a *g* de l'apartat 1 d'aquest article també s'entenen comeses pel client o el treballador de l'esdeveniment que requereix ser comunicat prèviament, tal com el regula l'apartat 1 de l'article 31, i que consumeix begudes alcohòliques o drogues tòxiques, o que produeix el soroll. A més, en el cas de la infracció que estableix la lletra *d*, també s'entén comesa per la persona major d'edat que de manera directa i conscient força o indueix la persona menor d'edat a cometre-la, o que hi coopera amb actes necessaris.

4. Les infraccions que estableixen les lletres *e* i *f* de l'apartat 1 anterior només s'entenen comeses si el director del Cos de Policia ha comunicat la obligació corresponent per escrit a qualsevol dels promotors o organitzadors dels esdeveniments que requereixen ser comunicats prèviament, tal com els regula l'apartat 1 de l'article 31, abans de la celebració de l'esdeveniment.

Article 52. Sancions

1. Les infraccions molt greus donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import d'entre 1.001 i 6.000 euros.

2. Les infraccions greus donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import d'entre 501 i 1.000 euros.

3. Les infraccions lleus donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import d'entre 200 i 500 euros.

4. Quan com a conseqüència de la infracció s'obtingui un benefici quantificable, la sanció pot arribar fins al doble del benefici obtingut.

5. La quantia de les sancions es gradua atenent criteris de proporcionalitat, i de conformitat amb les circumstàncies que s'estableixen a l'article 54.

6. Cometre una infracció molt greu pot comportar, de manera accessòria:

a) La revocació de l'autorització del sistema de videovigilància.

b) El tancament temporal o definitiu de les armeries, els tallers de reparació d'armes, o els camps o galeries de tir.

c) La prohibició temporal o definitiva a l'efecte de fabricar, importar, exportar, fer circular, adquirir, comercialitzar, intermediar, cedir, reparar, tenir, emmagatzemar, vendre, usar o transportar armes, municions, o parts o components d'armes, o a l'efecte d'explotar una armeria, un taller de reparació d'armes, o un camp o galeria de tir.

d) La prohibició de la venda per part de les armeries o els tallers de reparació d'armes de determinades armes, municions, o parts o components d'armes.

e) L'abstenció de portar i posseir armes o de fer-ne ús, amb l'entrega, temporal o definitiva, del permís d'armes, de la guia de tinença i de les armes.

7. Les sancions només són executives quan la resolució que les imposa sigui ferma, pel fet de no ser susceptible de recurs administratiu o jurisdiccional.

Article 53. Multes coercitives

1. El ministre competent en matèria d'interior, amb independència de les sancions que corresponguin, pot imposar fins a un màxim de tres multes coercitives mensuals quan continuï la conducta infractora i en cas que no s'atengui el requeriment a l'efecte de posar-hi fi.

2. La primera, la segona i la tercera i subsegüents multes no poden excedir el 10%, el 50% i el 100%, respectivament, de l'import de la sanció imposada.

Article 54. Criteris de graduació de les sancions

Per determinar les sancions corresponents es tenen en compte les circumstàncies següents:

- a) Les circumstàncies concretes de la infracció.
- b) La gravetat de l'incompliment.
- c) El nombre de persones afectades per l'incompliment.
- d) Els danys i perjudicis causats.
- e) La pertorbació causada o la transcendència per a la seguretat ciutadana.
- f) Els antecedents, la reiteració o la reincidència.
- g) El grau de participació.

Article 55. Procediment sancionador

El procediment sancionador per imposar les sancions que estableix aquest capítol se subjecta a les disposicions del Codi de l'Administració i dels reglaments que el desenvolupen.

Article 56. Recursos

Contra les resolucions sancionadores dictades en virtut d'aquest capítol es pot interposar un recurs d'acord amb les disposicions del Codi de l'Administració.

Capítol tercer. Règim d'infraccions i sancions en relació amb el títol VII

Article 57. Infraccions

1. Són infraccions administratives:

- a) Incomplir l'obligació de restituir al seu propietari o de dipositar a les dependències del Cos de Policia, en el termini assenyalat a l'apartat 1 de l'article 33, els diners o els béns mobles que s'hagin trobat.
- b) Consumir begudes alcohòliques a les vies, els espais o els transports públics, en els termes que estableix l'apartat 1 de l'article 34.
- c) Posseir o consumir drogues tòxiques a les vies, els espais o els transports públics.
- d) Incomplir els horaris d'obertura o tancament dels establiments de restauració o oci nocturn que estableixi el Govern per la via reglamentària.
- e) Servir begudes alcohòliques en els establiments de restauració o oci nocturn fora dels horaris que estableixi el Govern per la via reglamentària.
- f) Organitzar activitats o fer actuacions publicitàries destinades a promoure el consum abusiu de begudes alcohòliques per part dels establiments de restauració o oci nocturn.
- g) Servir begudes alcohòliques a les persones menors d'edat o a les persones que presentin signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol o de les drogues tòxiques per part dels establiments de restauració o oci nocturn.
- h) Produir qualsevol soroll dins o fora dels establiments de restauració o oci nocturn que pertorbi la tranquil·litat pública i, en concret, el descans dels veïns, en els termes que estableix l'apartat 3 de l'article 37.
- i) Que els clients consumeixin begudes alcohòliques fora del recinte dels establiments de restauració o oci nocturn, en els termes que estableix l'apartat 4 de l'article 37.
- j) Que els treballadors o els clients consumeixin drogues tòxiques dins els establiments de restauració o oci nocturn.
- k) Que els titulars administratius, gerents o encarregats dels establiments de restauració o oci nocturn incompleixin els deures de comunicació o de col·laboració a què fa referència l'apartat 6 de l'article 37.
- l) Incomplir les normes sobre capacitat o les altres mesures de seguretat exigibles als establiments de restauració o oci nocturn.
- m) Admetre o permetre la presència de menors de setze anys a les discoteques, als pubs i a les sales de festes.
- n) No exhibir el cartell que recordi la interdicció de servir begudes alcohòliques a les persones menors d'edat o a les persones que presentin signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol o de les drogues tòxiques, o el cartell que recordi la interdicció de l'entrada de menors de setze anys a les discoteques, als pubs i a les sales de festes, o no tenir-lo en el lloc visible que correspongui.
- o) Incomplir els requisits i les condicions que l'apartat 2 de l'article 38 o l'autorització concedida estableixin per permetre l'entrada de menors de setze anys a les discoteques, als pubs i a les sales de festes.
- p) Instal·lar o utilitzar dispositius d'alarma sonora sense haver obtingut l'autorització prèvia a què fan referència l'apartat 2 de l'article 39 i l'article 40.
- q) Instal·lar o fer servir dispositius d'alarma sonora amb unes característiques diferents de les que són objecte de l'autorització prèvia corresponent.
- r) Activar, sense causa justificada, qualsevol alarma sonora o sistema d'avís anàleg que pugui pertorbar la tranquil·litat pública o que pugui motivar la intervenció del Cos de Policia.
- s) Fer proves d'instal·lació o de comprovació periòdica d'alarmes sonores o sistemes d'avís anàlegs sense haver-ho comunicat prèviament i per escrit al Cos de Policia, o contravenint els horaris o els altres requisits que estableix l'apartat 2 de l'article 41.
- t) Pertorbar la tranquil·litat pública o el descans dels veïns mitjançant l'ús inadequat o anormal d'aparells de televisió, ràdio o música, o de qualsevol altre

aparell sonor, o mitjançant cants, crits, baralles o qualsevol altre acte molest, àdhuc els sorolls que produeixin els animals domèstics.

u) Que vehicles estacionats a la via pública o en aparcaments o altres espais públics o privats produeixin sorolls que pertorbin la tranquil·litat pública o el dret al descans dels ciutadans.

2. Les infraccions que estableixen les lletres *d* a *o* anteriors s'entenen comeses pels titulars, gerents o encarregats dels establiments de restauració o oci nocturn, i es pot declarar la responsabilitat solidària de tots ells. A més, en el cas de les infraccions establertes a les lletres *e*, *g*, *h*, *i*, *j* i *m*, s'entén que els titulars, gerents o encarregats esmentats cometem una infracció diferent per cada persona a la qual s'hagi servit begudes alcohòliques fora dels horaris reglamentaris; per cada persona que sigui menor d'edat o que presenti signes evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol o de les drogues tòxiques; per cada persona que pertorbi la tranquil·litat pública; per cada persona que consumeixi begudes alcohòliques fora del recinte de l'establiment; per cada persona que consumeixi drogues tòxiques dins de l'establiment, o per cada persona menor de setze anys que sigui present a la discoteca, al pub o a la sala de festes, respectivament.

3. Les infraccions que estableixen les lletres *g*, *h*, *i*, *j* i *m* també s'entenen comeses pel client o el treballador que consumeix begudes alcohòliques o drogues tòxiques, que produeix el soroll o que està present a la discoteca, al pub o a la sala de festes, segons el cas. A més, en el cas de la infracció que estableix la lletra *g*, també s'entén comesa per la persona major d'edat que de manera directa i conscient força o indueix a la persona menor d'edat a cometre-la, o que hi coopera amb actes necessaris.

4. Les infraccions que estableixen les lletres *p*, *q*, *r* i *s* s'entenen comeses pel propietari, l'arrendatari o l'ocupant del lloc on es troba el dispositiu d'alarma sonora o el sistema d'avís anàleg. A més, també s'entenen comeses per les persones o les empreses que facin o hagin fet la instal·lació, l'ús o les proves del dispositiu d'alarma sonora o del sistema d'avís anàleg.

Article 58. Sancions

1. Les infraccions que estableixen les lletres *a*, *r* i *s* de l'article 57 donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import de 200 euros.

2. Les infraccions que estableixen les lletres *b*, *e*, *g*, *i*, *k*, *m*, *n*, *p* i *q* de l'article 57 donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import de 300 euros.

3. Les infraccions que estableixen les lletres *c*, *d*, *f*, *j*, *l* i *o* de l'article 57 donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import de 500 euros.

4. Les infraccions que estableixen les lletres *h*, *t* i *u* donen lloc a la imposició d'una sanció d'un import de 200 euros quan la infracció es produeix entre les 22:00 hores i les 00:00 hores, o entre les 06:00 hores i les 08:00 hores els dies laborables i entre les 06:00 hores i les 09:00 hores els caps de setmana i els dies festius, i d'un import de 300 euros quan la infracció es produeix entre les 00:00 hores i les 06:00 hores.

5. La reincidència en la comissió de qualsevol de les infraccions tipificades a l'article 57 comporta un recàrrec equivalent a l'import de la sanció aplicable, amb la tramitació prèvia del procediment sancionador ordinari previst al Codi de l'Administració, i sense que la persona expedientada es pugui acollir a la reducció per conformitat que regula l'article 62.

6. En cas de segona o més reincidències en qualsevol de les infraccions tipificades a l'article 57 per part dels titulars administratius, gerents i encarregats dels establiments de restauració o oci nocturn, es pot decidir, cumulativament amb la imposició de la sanció i el recàrrec establerts als apartats anteriors, el tancament de l'establiment per un període d'una setmana, d'un mes, de tres mesos i de sis mesos, successivament.

7. S'entén que hi ha reincidència quan en el moment de cometre la infracció la persona interessada ha estat sancionada mitjançant una resolució ferma per una acció o una omissió constitutiva de la mateixa infracció durant els sis mesos anteriors.

8. Si qui ha comès la infracció n'ha obtingut un guany econòmic, la sanció es pot ampliar fins a l'import del profit obtingut.

9. Les sancions només són executives quan la resolució que les imposa sigui ferma, pel fet de no ser susceptible de recurs administratiu o jurisdiccional.

Article 59. Comís

En el moment en què un membre del Cos de Policia constati la infracció tipificada a la lletra *b* de l'article 57, comissa i destrueix posteriorment les begudes alcohòliques.

Article 60. Infraccions comeses per persones estrangeres no residents

1. Les persones estrangeres no residents al Principat d'Andorra que cometin qualsevol de les infraccions establertes a l'article 57 i no paguin voluntàriament, han de constituir un dipòsit equivalent a l'import de la sanció que correspongui des del mateix moment en què el membre del Cos de Policia constati aquesta infracció i fins que es dicti una resolució ferma i definitiva.

2. En cas que la persona interessada no pugui constituir el dipòsit a què fa referència l'apartat

anterior, pot aportar una caució o un aval suficient emès per qualsevol entitat bancària del Principat d'Andorra, o per qualsevol persona solvent a criteri del membre del Cos de Policia.

Article 61. Procediment sancionador

1. El procediment sancionador a l'empara d'aquest capítol l'inicia el Cos de Policia mitjançant la constatació per part d'un dels seus membres de qualsevol de les infraccions que s'hi estableixen. Aquesta constatació, que té la consideració de denúncia, s'ha de notificar a la persona expedientada i ha de contenir la data de la presumpta infracció, les disposicions legals infringides i l'import de les sancions que comporten aquestes infraccions.

2. La persona expedientada disposa d'un termini improrrogable de deu dies hàbils, a partir de l'endemà de la notificació a què fa referència l'apartat anterior, per contestar a la denúncia i fer les al·legacions que consideri oportunes al respecte.

3. Si la persona expedientada fa al·legacions durant el termini esmentat a l'apartat anterior, l'expedient sancionador es completa amb aquestes al·legacions i els documents que s'hi acompanyin eventualment, i s'eleva al director del Cos de Policia perquè dicti la resolució corresponent. Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona sancionada.

4. En cas que hagi transcorregut el termini de deu dies hàbils que preveu l'apartat 0 d'aquest article sense que la persona expedientada hagi fet al·legacions, l'expedient sancionador es considera resolt de manera ferma i definitiva, i la resolució es considera notificada degudament, d'acord amb les infraccions i les sancions que s'hagin fet constar a la denúncia, les quals esdevenen executives.

5. La persona sancionada disposa d'un termini d'un mes per fer efectiu l'import de les sancions a les dependències del Cos de Policia, a comptar de l'endemà del dia en què s'hagi de considerar notificada la resolució, segons els apartats 3 i 4 anteriors.

6. Un cop transcorregut el termini d'un mes que estableix l'apartat 5 anterior sense que la persona sancionada hagi fet efectiu l'import de les sancions i sense que hagi interposat un recurs contra la resolució dictada, es cobra aquest import per la via de l'execució forçosa. En aquest cas, s'aplica automàticament un recàrrec del 20% sobre l'import de les sancions.

Article 62. Reducció per conformitat

En cas que la persona sancionada pagui voluntàriament l'import de les sancions en el mateix moment en què s'inicia el procediment sancionador, o dins el termini dels deu dies hàbils següents, aquest

import es redueix en un 40%. Aquest pagament voluntari comporta:

a) La renúncia a fer al·legacions i que, en cas que se'n facin, es tinguin per no formulades.

b) La finalització i l'arxivament del procediment sancionador en el mateix moment en què es fa el pagament, sense que calgui dictar una resolució expressa a aquest efecte.

c) La fermesa de les sancions imposades amb efectes plens a comptar del dia en què es fa el pagament.

Capítol quart. Registre de les infraccions i cancel·lació de les sancions

Article 63. Registre d'Infraccions contra la Seguretat Pública

1. A l'efecte de tenir en compte la reincidència en la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei, es crea el Registre d'Infraccions contra la Seguretat Pública, adscrit al ministeri competent en matèria d'interior.

2. L'organització i funcionament del Registre d'Infraccions contra la Seguretat Pública es desenvolupa reglamentàriament. Tanmateix, aquest Registre només pot contenir la informació següent:

a) Les dades personals de la persona infractora.

b) Les infraccions comeses.

c) El lloc i la data en què s'han comès les infraccions.

d) Les sancions fermes imposades.

e) Els òrgans que han imposat les sancions.

Article 64. Anotació i cancel·lació de les sancions

1. Les sancions imposades de conformitat amb aquesta Llei es fan constar en el Registre d'Infraccions contra la Seguretat Pública.

2. Les anotacions de les sancions imposades per les infraccions molt greus, greus i lleus que estableixen els articles 49, 50 i 51 es cancel·len al cap de tres anys, dos anys i un any, respectivament. Les anotacions de les sancions imposades per les infraccions que estableix l'article 57 es cancel·len al cap d'un any. El terminis anteriors es comencen a comptar a partir de l'endemà del dia en què la sanció ha esdevingut ferma.

3. La cancel·lació de l'anotació es fa d'ofici o a petició de la persona sancionada.

Disposició addicional primera. Registres i fitxers de dades en matèria de seguretat pública

Els registres i els fitxers de dades en matèria de seguretat pública a què fa referència aquesta Llei es regulen per la via reglamentària, amb respecte en

tots els casos dels principis de proporcionalitat, de qualitat i conservació de les dades, i de seguretat.

Disposició addicional segona. Actualització de quantitats

El Govern, mitjançant les lleis del pressupost, pot modificar els imports de les sancions que s'estableixen en aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. Concurrència de normes

Les normes relatives al fet de vendre o servir begudes alcohòliques a persones menors d'edat o a persones que presentin indicis o símptomes d'intoxicació etílica que estableixen la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, tal com ha estat parcialment modificada per la Llei 1/2009, del 23 de gener, de modificació de la Llei general de sanitat, i el Decret que regula determinats aspectes de la venda i el consum de begudes alcohòliques, del 16 de juny del 2004, no són aplicables als establiments de restauració i oci nocturn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, atès que els són aplicables les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició transitòria primera. Normes aplicables

Els expedients sancionadors que s'estiguin tramitant a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regulen d'acord amb la normativa vigent abans de la data esmentada, llevat que les disposicions d'aquesta Llei siguin més beneficioses per a la persona expedientada.

Disposició transitòria segona. Sistemes de videovigilància existents

Les administracions públiques i les entitats i les persones privades que siguin titulars de sistemes de videovigilància que estiguin en funcionament a la data de l'entrada en vigor del reglament que desenvolupi les condicions d'obtenció de l'autorització a què fa referència l'apartat 4 de l'article 20 d'aquesta Llei, han de sol·licitar, en el termini màxim d'un any des de la data esmentada, l'autorització oportuna del ministeri competent en matèria d'interior.

Disposició transitòria tercera. Normativa aplicable a les armeries, els tallers de reparació d'armes, els camps i les galeries de tir, i les armes, les municions, i les parts i components d'armes

Mentre no entrin en vigor les disposicions reglamentàries a què fan referència l'apartat 1 de l'article 27 i l'apartat 2 de l'article 28, continuen sent vigents les disposicions del Decret dels veguers sobre fabricació, importació, circulació, comerç, reparació,

possessió i ús d'armes, del 3 de juliol de 1989, quant a les condicions d'obertura i explotació de les armeries, els tallers de reparació d'armes, els camps i galeries de tir, i quant a la classificació de les armes i els requisits per fabricar, importar, exportar, fer circular, adquirir, comercialitzar, intermediar, cedir, reparar, tenir, emmagatzemar, vendre, usar i transportar armes, municions, i parts i components d'armes.

Disposició transitòria quarta. Normativa aplicable als titulars d'escopetes de caça menor

Les persones que, a la data d'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries a què fan referència l'apartat 1 de l'article 27 i l'apartat 2 de l'article 28, siguin titulars d'escopetes de caça menor continuaran eximides de l'obligació de disposar del permís d'arma i de la guia de tinença corresponents, sense perjudici de l'obligació de declaració de les referides armes que s'estableixi per la via reglamentària.

Disposició derogatòria primera

El Decret dels veguers sobre fabricació, importació, circulació, comerç, reparació, possessió i ús d'armes, del 3 de juliol de 1989, quedarà derogat quan entrin en vigor les disposicions reglamentàries a què fan referència l'apartat 1 de l'article 27 i l'apartat 2 de l'article 28.

Disposició derogatòria segona

A la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden derogades les normes següents:

- a) El Decret dels veguers sobre ordre públic i residència d'estrangers, del 30 d'octubre de 1929.
- b) El Decret dels veguers sobre descans dominical i dies festius, del 2 d'octubre de 1941.
- c) El Decret dels veguers sobre obligacions dels facultatius, del 7 de setembre de 1974.
- d) El Decret dels veguers sobre espectacles contraris al pudor o les bones costums, entrada de menors en espectacles no autoritzats i publicacions o cartells ofensius al pudor o a les bones costums, del 8 de juny de 1962.
- e) El Decret dels veguers sobre locals públics, treball de nit del personal femení en locals públics i proxenetisme, del 26 de juny de 1970.
- f) El Decret dels veguers sobre control de viatgers i estadants, i llibre-registre d'hotels, pisos i apartaments mobllats, del 16 de juny de 1976.
- g) El Decret dels veguers sobre embriaguesa pública i alteració de l'ordre públic, pornografia, protecció de menors, prostitució, conducta immoral o que atempti als bons costums, entrada de menors en

actes no autoritzats i afavoriment del consum d'estupefaents, de l'1 de juny de 1977.

h) La Instrucció dels veguers sobre normes d'interpretació de les disposicions anteriors de menors en espectacles no autoritzats, del 26 d'abril de 1979.

i) El Decret dels veguers sobre actualització de sancions previstes en decrets anteriors, del 31 d'octubre de 1979.

j) El Decret dels veguers sobre prohibició d'entrada dels menors de setze anys a les discoteques i establiments anàlegs, i vigència de les normes sobre alcoholisme i afavoriment del consum d'estupefaents, del 20 de novembre de 1979.

k) La Instrucció dels veguers sobre discoteques i definició de la conducta afavoridora del consum d'estupefaents, del 21 de novembre de 1979.

l) El Decret dels veguers sobre sistemes d'alarma connectats al despatx central de Policia, del 27 de febrer de 1981.

m) Les instruccions verbals dels batlles degans sobre l'exercici d'admissió per part del responsable d'un local públic i la legalitat dels cartells, del 14 de maig de 1981.

n) El Decret dels veguers sobre falses amenaces de bomba o qualsevol altre perill o alarma, del 5 de maig de 1982.

o) El Decret dels veguers sobre falses alarmes a través de sistemes de seguretat proveïts de dispositius sonors, del 15 de desembre de 1982.

p) La Instrucció dels veguers sobre interpretació de les disposicions anteriors relatives al control dels estadants, llibre-registre d'hotels, actualització de les sancions i delegació de sanció al Servei de Policia, de l'1 de setembre de 1983.

q) El Decret dels veguers sobre diners i coses mobles perdudes i trobades, gestió i normes d'adjudicació, del 23 de novembre de 1983.

r) El Decret dels veguers sobre l'horari de tancament d'establiments públics, del 21 de desembre de 1983.

s) El Decret dels veguers sobre conductes abusives i antisocials en relacions d'habitatge, del 13 de maig de 1985.

t) El Decret dels veguers sobre protecció de la tranquil·litat pública, del 8 de novembre de 1985.

u) La Instrucció dels veguers al director de la Policia sobre l'horari de tancament d'establiments públics durant els diumenges, dilluns i dimarts de Carnaval, del 3 de març de 1986.

v) La Instrucció dels veguers al director de la Policia sobre infraccions a les normes sobre tranquil·litat

pública i delegació de sanció al director de la Policia, del 3 de març de 1986.

w) El Decret dels veguers sobre control de la compravenda d'antiguitats, joies usades o objectes usats contenint metalls o matèries precioses, i llibre-registre, del 6 de novembre de 1986.

x) La Instrucció dels veguers al director de la Policia sobre les alteracions de l'ordre i la tranquil·litat pública provocades per grups de turistes estrangers, de l'11 de desembre de 1987.

y) La Instrucció dels veguers al director de la Policia sobre l'expulsió immediata, del 6 de juliol de 1989.

z) El Decret dels veguers sobre l'horari legal de tancament i obertura de discoteques, pubs i sales de festes, i la prohibició d'entrada als menors de setze anys, del 12 de desembre de 1990.

aa) El Decret dels veguers sobre alcoholisme, locals públics, prohibició de servir als menors de setze anys i de servir en excés begudes alcohòliques, embriaguesa pública i cartells preventius, del 12 de desembre de 1990.

bb) El Decret regulador del consum de begudes alcohòliques a la via pública, del 23 de març del 2011.

cc) Qualsevol altra disposició del mateix rang o de rang inferior que s'oposi a les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari

El Govern ha d'aprovar les normes reglamentàries necessàries per desenvolupar aquesta Llei en el termini màxim d'un any des del dia en què entri en vigor.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap de tres mesos de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.